

ЧАСТЪ ВТОРА.

РУМЖНИЯ

I.

Освѣщаванието на училището. Моитѣ впечатления въ Румжния и развѣската на моитѣ любими идеи.

Българитѣ въ Гюргево ме приеха много радушно и ми благодарятъ, че съмъ побързалъ да приема тѣхното прѣдложение за учителъ. Тѣ ми заявиха, че се постарали да уредятъ сички нужни нѣща за отварянието на българско училище и прочее. Мене приематъ тѣ да бжда главенъ учителъ, освѣнъ това тѣ се вече распоредили за други двама учители, единъ за румжнскій языкъ и единъ французинъ за френскій языкъ, а при това още единъ българинъ за по-долний класъ. Така азъ се вече условихъ съ тѣхъ. Направихъ и програмата на училището. Наскоро дойдоха и другитѣ учители, за които става дума. Стана освещението и отварянието на училището, при който случай азъ държахъ една рѣчь, която се напечата на български и румжнски, подъ заглавие: *Бесѣда*, изречена отъ Ив. Касабовъ, при освещението и отварянието на българското народно училище въ Гюргево 1864 година.

Така това училище слѣдва подъ мое управление една цѣла учебна година.

Тукъ въ Румжния азъ се намѣрвахъ много спокоенъ и доволенъ въ всѣко отношение. Направи ми голѣмо впечатление свободний духъ на румжнитѣ и на живущитѣ тукъ българи. Нито румжнското правителство, нито самитѣ румжни въобще не правяха никакви припятствия за националното развитие на българщината, било въ учебно или рево-